

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce **J.U.**, bytem..., zastoupeného Mgr Radovanem Dospělem, advokátem se sídlem Tábor 2333/8, 616 00 Brno, proti žalované **Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje**, Odbor služby pořádkové policie, se sídlem Renčova 38, 621 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 12. 2011,

t a k t o :

- I. Žaloba ze dne 5. 12. 2011 **s e o d m í t á .**
- II. Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby ze dne 5.12.2011, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 5. 12. 2011 se žalobce domáhal vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalované, vydaném v blokovém řízení ze dne 6. 3. 2010, č. pokutového bloku ..., na pokutu na místě nezaplacenou, neboť nebyly splněny podmínky stanovené zákonem pro jeho vydání.

Svou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí o pokutě v blokovém řízení na místě nezaplacené. Žalobce se měla dopustit přestupku dne 6. 3. 2010 podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 zák. č. 200/1990 Sb., porušením ust. § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb..

Žalobce namítal, že se o blokovém řízení dozvěděl až oznámením o dosažení 12ti bodů v bodovém hodnocení a výzvou k odevzdání řidičského průkazu, které vydal Magistrát města Brna dne 11.3.2010, v souvislosti s řízením o námitkách, kdy měl první faktickou možnost se s napadeným rozhodnutím seznámit. Žalobce trvá na tom, že přestupek nemohl spáchat, když byl v průběhu měsíce března 2010 v rekonvalescenci po operaci po havárii a osobní automobil neřídil, osobou, která osobní automobil řídila, byl bratr žalobce, pan ... který měl omylem policistům předložit doklady z automobilu, včetně osobních dokladů žalobce. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí trpí vadami – absolutním omylem v osobě adresáta, které způsobují jeho nicotnost, popř. nezákonnost. Žalobce dále navrhoval, aby soud zrušil rozhodnutí o výše uvedené blokové pokutě a v této věci bylo vedeno řízení před správním orgánem a aby soud odložil vykonatelnost rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 24.11.2011, č.j. JMK 103528/2011, které bylo vydáno ve věci řízení o námitkách sp. zn. S-JMK103528/201/OD/Ib.

Soud má za prokázané z kopie pokutového bloku č....(který k výzvě soudu předložila žalovaná), že žalobce podepsal blok na pokutu ve výši 1.000,- Kč na místě nezaplacenou ze přestupek ze dne 6. 3. 2010. Navíc dne 29.9.2010 byla pokuta částečně uhrazena částkou 500,- Kč, jak vyplývá ze záznamu žalované č.j. KRPB-129577-5/ČJ-2010-0600264, který je založen ve správním spise žalobce.

Dle ust. § 84 odst. 1 zákona o přestupcích lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. (§ 84 odst. 2 zákona o přestupcích).

Krajský soud v Brně zde cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004 (č. j. 6 As 49/2003 - 46, in: č. 505/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz), podle něhož „pokud soudní řád správní označuje za nepřipustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (a *minori ad maius*) musí být nepřipustná žaloba proti rozhodnutí (zde: rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání.“ Na jiném místě tohoto rozsudku je uvedeno, že „jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou podávanou z téhož ustanovení, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku, posuzovat a bylo by tak potřeba provádět ve věci dokazování. To by probíhalo v „běžném“ správním řízení. Zahájení takového správního řízení o přestupku je tedy fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit, byť je zahajováno správním orgánem, neboť právě této osobě je dáno na výběr, zda využije svého práva na to, aby spáchání přestupku bylo správním orgánem prokazováno a aby bylo řádně prováděno skutkové i právní hodnocení jejího jednání. Faktická dispozice osoby obviněné z přestupku je tu tedy dána tím, že osoba, jež se měla přestupku dopustit, buď považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést takové řízení, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní, a souhlasí se sankcí, jež je jí v blokovém řízení ukládána, nebo přestupek nemá za prokázaný a nesouhlasí tedy se zaplacením pokuty, přičemž využívá svého práva, jež jí nelze odeprít, na zahájení správního řízení o přestupku. ... Vychází-li tedy Nejvyšší správní soud z toho, že smyslem přezkumu správních rozhodnutí ve správním soudnictví je poskytnutí soudní ochrany tam, kde osoby, jež tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se svých práv nedomohly před správním orgánem, ač se o to pokusily, pak za situace, kdy sama stěžovatelka ani nepožadovala, aby s ní bylo vedeno řízení o přestupku, jež by bylo správním řízením v prvním stupni, proti němuž by byly přípustné opravné prostředky, a stěžovatelka tak mohla ve skutečnosti využít ještě dvou instancí v samostatném správním řízení, nemůže se nyní soudní ochrany oprávněně dožadovat.“

Citovaný právní názor je přitom odrazem setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu v Brně v této právní otázce. Podobně a konsekventně bylo např. v jiné věci judikováno (rozsudek ze dne 6. 2. 2008, č. j. 3 As 58/2007 - 117, in: www.nssoud.cz), že pokud „*byl přestupek projednán v blokovém řízení podle § 84 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, je obnova řízení podle § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 1967 z povahy věci vyloučena, neboť podmínkou sine qua non tohoto řízení je souhlas obviněného se zjištěním přestupku a uložením sankce.*“

Učiněný výklad je podle názoru zdejšího soudu konformní s principy, které jsou obsaženy v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva ve vztahu k čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), která je ve smyslu čl. 10 Ústavy součástí právního řádu. Citovaný článek představuje záruku, že jakékoli trestní obvinění bude spravedlivé, veřejné a v přiměřené lhůtě projednáno nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem. Judikatura Evropského soudu již vyložila, že trestním obviněním je nutno chápat i obvinění z přestupku (například případ Lauko proti Slovensku 1998, a další). Soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že žalobce měl možnost přímé a rychlé ochrany práv zaručených citovaným článkem Úmluvy, pokud by vyjádřil svůj nesouhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, a tedy bylo-li by zahájeno klasické řízení o přestupku. Žalobce též nebyl vystaven žádnému zásadnímu dilematu mezi rozhodnutím souhlasit s uložením pokuty či vést správní řízení; v postupu orgánu ukládajícího pokutu v blokovém řízení nelze shledat žádný prvek nátlaku, jenž by byl jen dílčím způsobem mohl zpochybnit rozhodnutí žalobce zřít se vedení správního řízení o přestupku. Žalobce měl ve svých rukou použitelné opravné prostředky, které umožňovaly vyřešit nedostatky, jež vytýkal v žalobě blokovému řízení, tj. zejména vyslovení nesouhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud odmítne usnesením návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.

Dle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Žalobce v této věci nevyčerpal procesní prostředky k ochraně svých práv. Není rozhodné, zda se ztotožnil s názorem, že se dopustil přestupku či nikoliv, ale pouze to, jakým způsobem tento svůj případný nesouhlas projevil navenek. Z hlediska zákonné úpravy je jedinou relevantní možností docílit standardního správního řízení odmítnutí uloženou blokovou pokutu zaplatit, což se v daném případě nestalo.

Je totiž třeba mít na zřeteli, že smysl blokového řízení spočívá v tom, že jde o řízení rychlé, efektivní a nastolující okamžitou právní jistotu. Proto se v zásadě nepořizuje dokumentace, protokoly a další podklady, které by byly v běžném správním řízení nezbytné pro vydání rozhodnutí. Přezkum blokového řízení by ve svých důsledcích vedl k tomu, že rozhodnutí by bylo shledáno nepřezkoumatelným, neboť neexistuje v písemné podobě a není odůvodněno.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl Krajský soud v Brně k závěru, že žaloba je z důvodu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná.

Protože bylo rozhodnuto o odmítnutí žaloby ze dne 5. 12. 2011, soud rovněž zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku této žalobě.

O náhradě nákladů řízení před Krajským soudem v Brně rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřijatelná.

V Brně dne 28. prosince 2011

JUDr. Eva Lukotková
samosoudkyně